

11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2019
† ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Κυριακή μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος.
Εὐπλου διακόνου (†304). Νήφωνος Κωνσταντινουπόλεως
(†1502)· ἀνάμνησις θαύματος τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρα
(1716).

ᾠχος βαρὺς. Ἑωθινὸν Η'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.
Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα ϕ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\overline{\alpha\gamma}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι
ου $\overline{\alpha\gamma}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\overline{\alpha\gamma}$ ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ου $\overline{\alpha\gamma}$

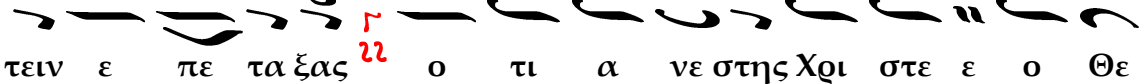
ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η

 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^π₉ των μυ ρο φο

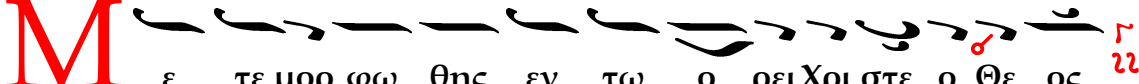
 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λους κη ρυτ

 τειν ε πε τα ξας ^ρ₂₂ ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε

 ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος ^ρ₂₂

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma\omega}$ Γα φ

M

 ε τε μο ρ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος ^ρ₂₂

 δει ξας τοις Μα θη ταις σϛ την δο ξαν σϛ κα θως η δυναντο ^π₉

 λαμ ψον και η μιν τοις α μα ρ τω λους το φως σϛ το α

 ι δι ον ^ρ₂₂ πρε σβει αις της Θε ο το ο κϛ ^Δ₂₂ φω το δο

 τα δο ο ξα α σοι οι οι ^ρ₂₂

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἵτι σὸν τὸ κράτος...

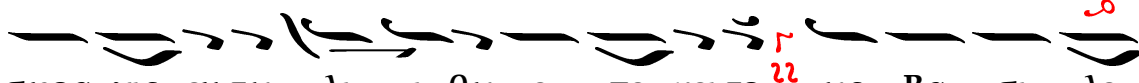
ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

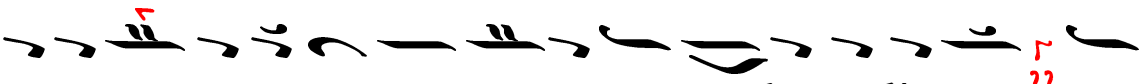
[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma\omega}$ Γα φ

H

 ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και

 σφρα γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ^ρ₂₂ ως Βα σι λε

 α υ πνου ουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον ^ρ₂₂ και

Αγ γελοι εδοξαζονως Θεον αθανατον γυ
ναι κες δε εκραυγαζον ανεστη ο Κυρι
ος παρεχωντω κοσματο μεγα εελεεος
Δόξα.

Τη τριημεερωταφηησουσκυλευσας
τον θανατον και φθαρεντατον ανθρωπον τη ζωη
φοορωεγερσεισου αναστησας Χριστεεο
Θεος ως φιλανθρωπος δοξαα σοι
Και νυν. Της εορτης.

Ἐπεφάνης σήμεραν. Ἦχος Βουξ

Εορτηυπερλαμ προς ητδ Δεσποοο
οοτδ ηλθεδευτεαπαντες επιτωο
ρεινοερωσ προκαθαρθεντες ανελθωμεν
βωριω Χριστοονεποψοομεενοι
Μετα την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Εσφραγισμεενου του μνηματος η ζωη εκ
ταφου ανειλας Χριστεο Θεος και των θυρων κε
κλεισμεενων τοις μαθηταις επεστη η πααντων α

να στασις πνευμαευθεσδι αυ των εγκαι νι ι ζων η
μιν κα τα το με γασου ε ε λε ε ος

Δόξα.

Επι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα
δα κρυ ων μυ ρα φε ρουσαι και στρα τι ω των φυ λα
σσον των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λε γον προς
ε αυ τας τις α πο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον
α νε στη ο με γα λης βου λης Αγ γε λος πα τη σας
τον θα να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α
σοι

Και νυν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος Κε ρ

Ομο τι μος Λο γος Πα τρι και Πνευ μα τι σα ρ
κω θεις εκ Πα ρ θε νθ εις σω τη ρι αν η μων α
νε στρα φη τοις εν γη κα θα περ γε γρα πται και α νελ
θων εν τω Θα βωρ συν προ κρι τοις Μαθη ταις εν δο ξωσ με
τε μορφωθη δι ο υμ νθ μεν αυ τσ την θει ει αν

και πα να γι ανσυ κα τα βα α σιν ^u₉

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ^ΛϠ̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

Των α γγε λων ο δη η η μος ^{v'}₂₂ κα τε πλα γη

ο ρω ω ων σε ^{v'}₂₂ ε εν νε ε κροι οισ λο γι σθε

ε ε ε ντα ^u₉ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ ^{v'}₂₂ την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα ^{v'}₂₂ και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα ⁶_u₉ και εξ

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα ^u₉

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι ^{v'}₂₂ ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ^u₉ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ^{v'}₂₂ προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυροφοροοοοροις ι δε τε ε υ

μεις τον τααφον και ησθη τε ο Σωτηρ

γαρ εξα νε ε εστη τμνη η ματος

Ευλογητος ει ει Κυρι ε διδαξο ο

ο ον με τα α α α δικαιωματα α α α σ

Αι ι αν πρωϊ μυροφοροι εδραμον

προστομνη η μα α σθη νο λο γ σ σ σ σαι

αλλε πεστη προς αυτας ο αγγελος και ει

ει ει ει πεθη νο ο ο και ρος πεεπαυται

μη κλαιε τε την αναστασιν δε απο

στολοις ει ει πατε

Ευλογητος ει ει Κυρι ε διδαξο ο

ο ον με τα α α α δικαιωματα α α α σ

Μυροφοροι γυ ναι αι αι κες με τα μυρων

ελ θ σ σ σ σαι προς το μνη η μα σ Σω

ω ω ω τερ ε νη χον το αγ γε ε ε λσ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νϛ²² τι με τα α α νε κρων
τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ
ε ξα νε ε ε στη τϛ μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω
Πνευ μα τι⁹

Π ρο σκυ νϛ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τϛ τϛ
Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε
ε ε ευ μα⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι
α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα
φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι
ος⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τϛς αι ω ω
ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην⁹

Ζ ω ο δο την τε κϛ ϛ ϛ σα τον Α δα μ α
μα ρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Πα ρ θε
ε ε ε νε⁹ χα ρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σθ σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A

λλη λσ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A

λλη λσ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣᾿ ρ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τσ θα να α

τσ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σσ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ζρα πτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σσ

Λι αν προ ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σσ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νσ τι με
τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ
 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρωω πος

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς
 ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη
 λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν
 σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς
 φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι
 στρε ε ψας κα με Σωτηρ ζω ω σον ε ξαι ρων δου λο

παθει ειας

Εν τω νοοτω ο σπειρων θλιψεις νηστειας

μεταδακρυων ουτος χαρας δρεψεται δραγμα

τα ^Α ₂₂ αειζωο τροφιαας ^Γ ₂₂

^Χ **Δ**οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι ^Γ ₂₂ και νυν και αει ^Χ και εις τους αιωνων αι

ωνων αμην ^Γ ₂₂

Αγιω Πνευματι πηγη των θειων θησαυρι

σματων ^Γ ₂₂ εξουσοφιασυνεσις φοβος αυτω

αινεσις δοξατιμη και κραατος ^Γ ₂₂

Ἀντίφωνον Β'

Εαν μη Κυριος οικοδομησει οικον του

της ψυχης ματην κοπιωωμεν πλην γαρ αυτου ουπραα

ξις ουλοογοστε λειειται ^Γ ₂₂

Του καρπου ουτης γαστρος οι Αγιοι πνευμα

τοκινηητως αναβλαστουσι πατρααδογματα

υι ο θεσι ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι

ε ε χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων

κυ ρι ο ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ

ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ον ται δο ξη α κη

ρα α τω

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων

τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων

τα αυ τα τω χρι στω ω ποι με να αρ χα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σματων πλουτος

δο ο ξης κρι μα των βαθος με ε γα ο μο δο ξον

Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γαρ

Προκείμενον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις

τε ε λος

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις

τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου

εις τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Η'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 11-18).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἶποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἶπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἅπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἶπέ αὐτοῖς·

ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σθ ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σ οι μονω η η μαρτον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σα ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εντοις λο γοις σα και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ι δα γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν
α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μ

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σα ε δη λω σας

μοι

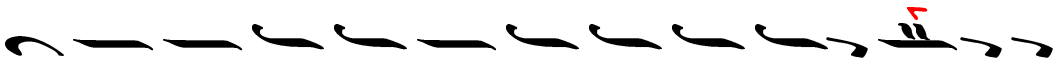
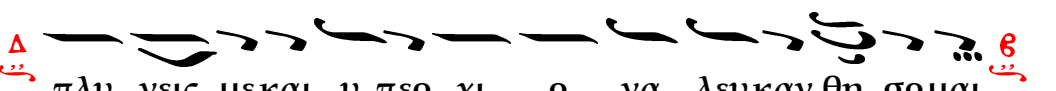
Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ

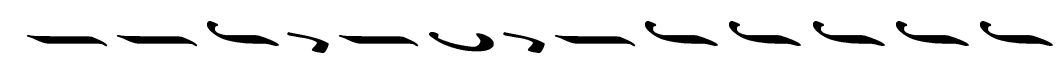
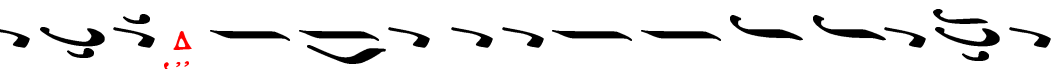

Ι δα γαρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σα ε ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

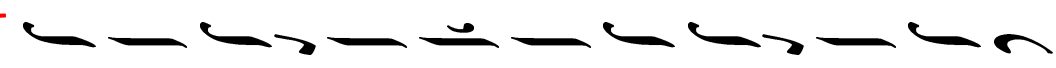

Ὁ ἀχορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μ αι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
 να

Α πο σρεψον το προσωπον σα πο των α

μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
 μη

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τσ προσω πσ σα και

το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
 μη

Α ποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου **Δ** και πνευματι η γεμο νικωστη ριξον
με **ε**

Δ ιδαξω ανους τας οδους σου **Δ** και ασε
βεις επι σε **ε** επιστρεψω σι

Ρ υσαι με εξαιματων ο Θεος **Δ** ο Θεος της
σωτηριας μαγαλλιασεται η γλωσσα ματην
δι και ο συνησθ **ε**

Κ υριεταχειλημου ανοιξεις **Δ** και το
στομαμα αναγαγει την αινεσιν σου **ε**

Ο τιειη θελησασθυσι ανεδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις **ε**

Η υσιατω Θεω πνευμα συντετριμμενον **Δ**
καρδιαν συντετριμμενην και ταπεινωμενην
ο Θεος **Δ** ουκ εξουδενωσει **ε**

Α γαθυνον Κυριεντη ευδοκια σου

την Σιων ^Δ και οι κοδομηθητωτα τειχη Ιερσ

σα λημ ^Δ

Το τε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα ^θ

Το τε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον

σμο οσχος ^Δ και ελεησον με ο Θεος ^Δ χ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι ^{Ζ'}

Ταις των Αποστολων πρεσβειαις ελεημον ^Δ ε

ξαλειψον τα πληθων εμων εγκληματων ^Δ

Και νυν και ει και εις τους αιωνων αιων

ων Αμην ^{Ζ'} Ταις της Θεοτοκοπρεσβειαις ελε

ημον ^Δ εξαλειψον τα πληθων εμων εγκλημα

των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

^Δ εξαλειψον το ανομημα ^Δ μμ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φ8 κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τ8ς αι ω ναςτων αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κ8 πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ^Δ ^Χ —————
 ε ξα λειψον το α νο ο ο
 μη μα α μϑ ^Δ
^{Δι} **A** να στας ο Ι η σϑς ^{Ζ'} α πο τϑ τα ^{Γα}
 α α α α φϑ ^Μ ^{Δι} κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ^Δ ε ε δω κεν η η μιν ^{Νη} την αι ω νι ι
^{Δι} ον ζω ω ην ^{ν'} και με ε γα ε ε λε ε ε ο
 ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραήλ σοι, ῶδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖται τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασαι· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὀδύνη, αἱ τῆς προμήτορος Εὐίας· ὠδύνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς ὁ ἄ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἄπλετον εἶδος ἦκε.

Ποῖημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ῥοδὴ ἄ. Χοροὶ Ἰσραήλ.

Ῥχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστὸς καιπερι
της θειασ δημηγορων Βασιλειας εφη
εν εμοι τον Πατερα επιγνωσεσθε φωτι
ως εξαστραπταπροσιτω εν αγαλλιασειμελ
ποοντες αασωμεντω Θεω ημων οτι δεδοξασ
ται

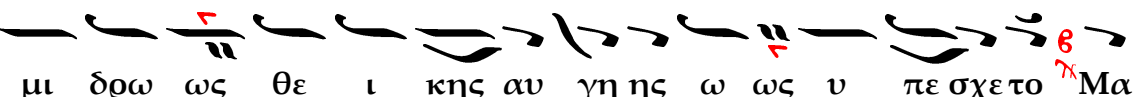
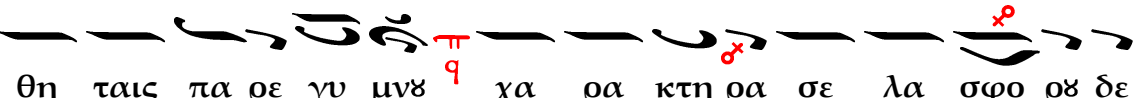
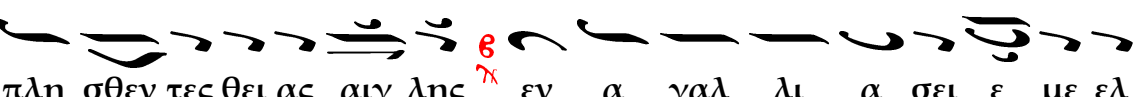
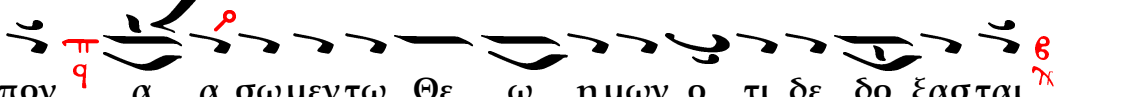
Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥήματα ζωῆς, τοῖς φίλοις Χριστός, ...

Δόξα.

Ισχυν των εθνων κατεδεσθε εφίλοι Μαθηται
θαυμασθησεσθε δετω πλστω αυτων οτι δοξης
πληρσθε ως οφθησομαι λαμπροτερος η λιξ
εξαστραπτων εν αγαλλιασειμελποοντες αα
σωμεντω Θεω ημων οτι δεδοξασται

Καὶ νῦν.

 η μερον Χρι σος εν ο ρει Θα βωρ λαμ ψας α

 μι δω ως θε ι κης αυ γη ης ω ως υ πε σχε το Μα

 θη ταις πα ρε γυ μν χα ρα κτη ρα σε λα σφο ρα δε

 πλη σθεν τες θει ας αι γ λης εν α γα λ λι α σει ε με ελ

 πον α α σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δῆγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Καὶ τῆς ἐορτῆς. ᾠδὴ γ'.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἦχος Βου ξ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ο λον τον Α δαμ φο ρε σας Χρι στε την α
 μαν ρω θει σαν α μει ει ψας ε λαμπρυνας πα λαι
 φυ υ σιν και αλ λου ω ω σει της μορ φης σε θε ορ γη
 σας

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅλον τὸν Ἀδὰμ φορέσας Χριστέ, ...

Δόξα.

Σ τυ λο τυ ρι μορ φω και νε φε λη πα λαι ο εν
 τη ε ρη μω τον Ισ ρα η ηλ α γων ση με ρον
 εν τω ο ο ρει θα βωρ αρ ρη η τω σε φω τι Χρι στος ε
 ξε λαμψε

Καὶ νῦν.

Στύλω πυριμόρφω καὶ νεφέλῃ πάλαι, ...

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος βαρὺς. Αὐτόμελον.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Μεθέορτον Μεσώδιον Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ, δόξῃ τοῦ θείου σου φωτός, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἔλαμψας θείοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ· ἐξέστησας αὐτούς, τῇ θείᾳ χάριτι· φωνῆς γὰρ Πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν,

προσμαρτυρούσης ἤκουον καὶ εἶδον, τὴν τοῦ προσώπου σου
δόξαν φρικτὴν· Σωτὴρ ὁ πάντας, θέλων σωθῆναι, φώτισον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς·
Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ·
δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφήται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη,
λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν
ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος
τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες
σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα
ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ
καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ
βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· *
ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

**Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος
Εὐπλου τοῦ Διακόνου.**

Στίχ. Ἐκ τῆς στολῆς μέν, σεπτὸς Εὐπλος λευίτης·

Ἐκ τῆς τομῆς δέ, στερόδος ὄντως ὀπλίτης.

Πλήγη ἐνδεκάτη ξίφει Εὐπλος κοπήεντι.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου καὶ
περικαλλοῦς οἴκου καὶ θείου Ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσης.**

Στίχ. Πάντας ἐλεεῖς, ὦ Ἐλεοῦσα Κόρη,

Τοὺς τῷ σῷ Ναῷ εὐλαβῶς εἰσιόντας.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ διήγησις περὶ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνος τοῦ
Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.**

Στίχ. Οὐ θαῦμα βρῦειν θαυμάτων πληθὺν ξένων,

Μορφὴν θεουδῆ θαυματεργάτου Λόγου.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Νεοφύτου, Γαΐου,
Γαϊανοῦ, Ζήνωνος, Μάρκου καὶ Μακαρίου. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν
σύναξις ἐν τῷ ἐξαέρῳ οἴκῳ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ
θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ ἐν τοῖς Δαρείου.**

Στίχ. Νεοφύτῳ, Ζήνωνι καὶ τῷ Γαίῳ,

Στρωμνή τις ἢ κάμινος, ἧς κεῖται μέσον.

᾿Ωφθησαν ὀσμὴ θυμιαμάτων ξένη,
Τρεῖς ζώοκαυστοὶ Μάρτυρες τῇ Τριάδι.

᾿Ο ᾿Οσιος Πασσαρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. ᾿Ο Πασσαρίων πᾶσαν ἀρετὴν φέρων,
Πασῶν ἀμοιβὰς γῆς ἀποστάς λαμβάνει.

᾿Ο ᾿Οσιος Νήφων, ὁ ἐν τῇ κατὰ τὸν ᾿Αθω κοινοβιακῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου ἀσκήσας, καὶ γενόμενος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Λιπὼν ὁ Νήφων τὴν κάτω προεδρείαν,
Χριστῷ παρέστη τῷ προέδρῳ τῶν ὄλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ὑπερφυοῦς κατὰ Ἀγαρηνῶν θαύματος τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. ᾿Ερρίξε παιδὰς στρατιᾶς ἀλλοφύλων,
Πόλιν τ' ἔσωσε Κερκύρας ὁ προστάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ᾿Οσίου Θεοδώρου ἡγεμόνος τοῦ ᾿Οστρογκ, τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ σχήματι μετονομασθέντος Θεοδοσίου μοναχοῦ τῆς Λαύρας τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Πᾶσαν παριδῶν ἡγεμονίας δόξαν,
Σοφὸς Θεοδόσιος Χριστῷ συνήφθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Νεομαρτύρων Ἀναστασίου καὶ Δημητρίου τῶν ἐν Λέσβῳ ἀθλησάντων.

Στίχ. Λέσβου ἔπαινος καὶ χαρὰ Ἐκκλησίας,
Γέγονε δυὰς σεπτῶν Νεομαρτύρων.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

᾿Ηχος $\overset{\wedge}{\pi\alpha}$ — Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης $\overset{\wedge}{\chi}$ επ ευ θει ας ραβ
 $\overset{\wedge}{\delta\omega}$ $\overset{\wedge}{\chi}$ την Ε ρυθ ραν δι ε τε με $\overset{\wedge}{\rho}$ τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
σαν τι $\overset{\wedge}{\rho}$ την δε ε πι στρε πτι κως $\overset{\wedge}{\rho}$ Φα ρα ω τοις
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν $\overset{\wedge}{\rho}$ επ ευ ρος δι α γρα

ψας ^Δ τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν

τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται

ὠδὴ γ' Ἦχος Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ πον τῶ μυστη ρι ου πα ρα λαμ

βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον

ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ

κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα

τος και στε ρε ω ω μα

ὠδὴ δ' Ἦχος Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι

ας σῶ το μυστη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σῶ

και ε δο ξα σα σῶ την θε ο τη τα

ὠδὴ ε' Ἦχος Νη

Ω τρι σμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω

ε τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε υς και Κυ ρι

ος δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας

το εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι
σαρ κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ
χαις η η μων

ὠδὴ 5'

Nο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγχοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πα σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τα σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στς υ υ τα Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σα αντος

ὠδὴ 5'

Eκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νδ δυ σε
βς λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γς ο μω στεις Παι δας υκ ε

δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
 βρο μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
 τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
 υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
 λο γη τος ει

ὥδῆ ἡ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
 δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον
 μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
 το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
 ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

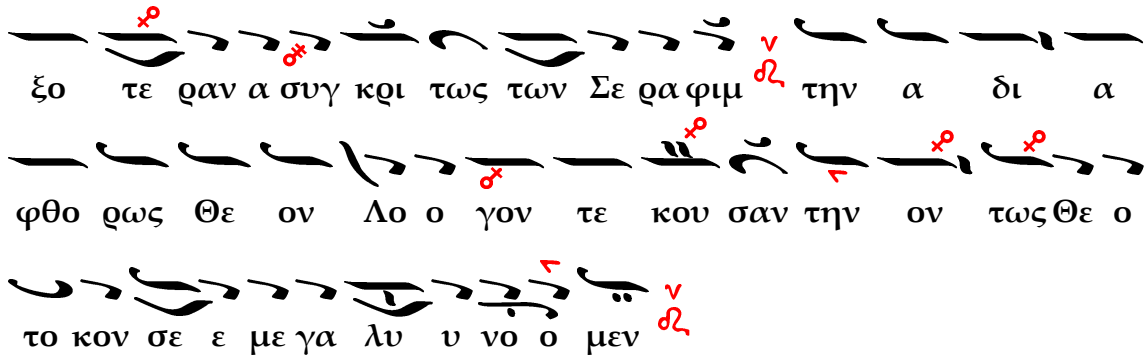
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

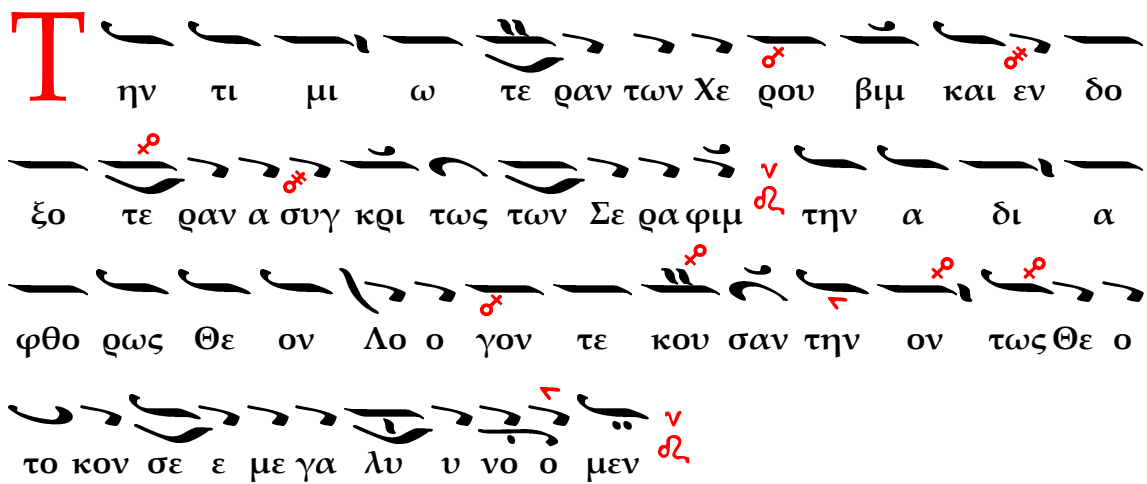
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσχόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

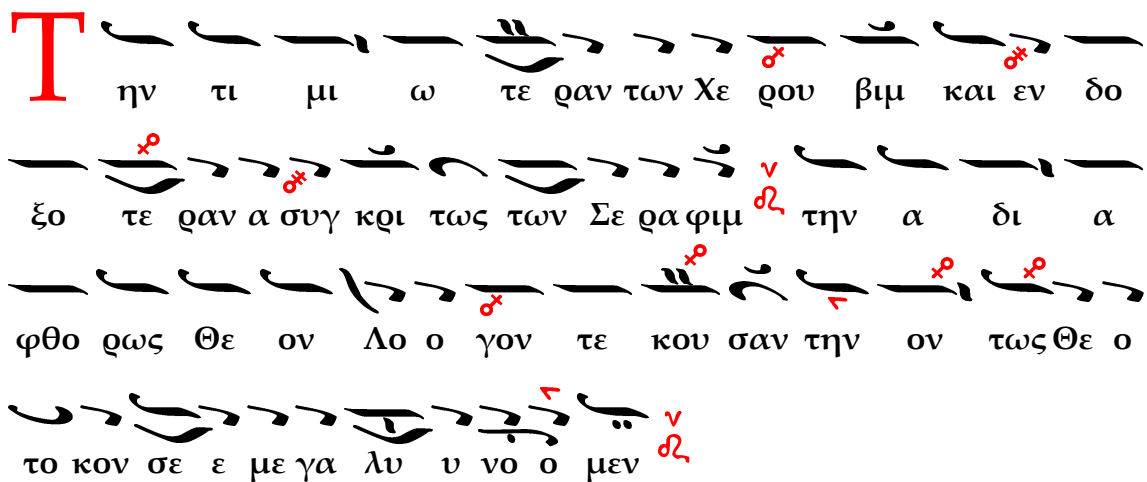
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

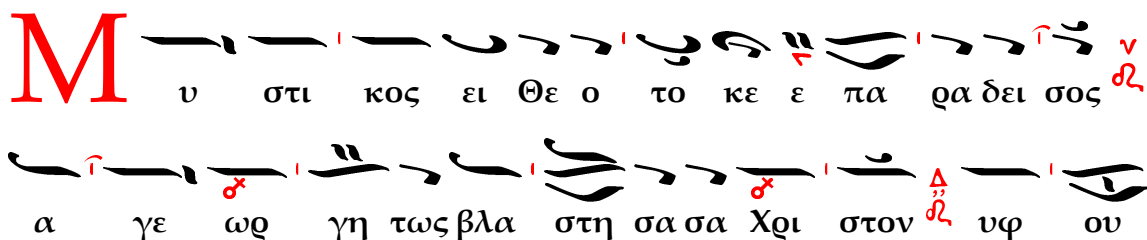
5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

M

 υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος
 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου

 το τϷϷ αυ ρϷ ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τϷ Ϸρ γη

 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψϷ με ε νϷ προ

 σκυ νϷ εν τϷϷ αυ τον σε με γα λυ νο ο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

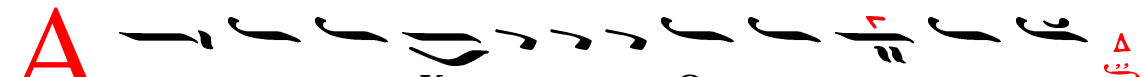
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

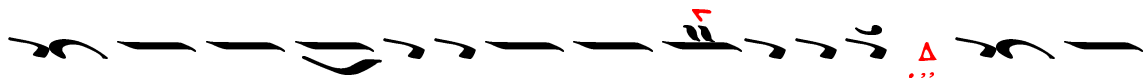
Ἦχος Δι-θ

A

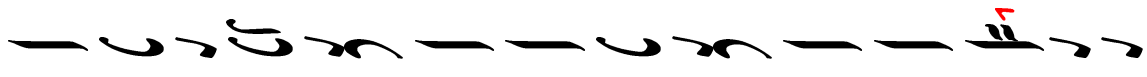

 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων

A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τϷ

ὁ β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Η'.

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα· Κύριε ποῦ τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐτόν, τὸν Σωτῆρα ἤκουσε· Μή μου ἄπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, εἶπέ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος Γα Ϸ . Αὐτόμελον. (ἐκ γ').

Φ

 ως α ναλ λοι ω τον Λο ο ο ο ο γε

ε ε ε ε ε ε φω τος Πα τρος α α γεν
νη η η η του εν τω φα νεν τι φω τι ι
ι ι ι σου ου ου ου ου ου ου ση με ρον εν
θα α βω ρι ι ι ι ω φως ει δο μεν το
ον Πα τε ε ρα φως και το Πνε ε ε ευ μα φω
τα γω γεν πα α σαν κτι ι ι ι σιν

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ᾠ̣ Γα ϕ

Π α σαπνο η η αι νε σα α α α τω ω τον
Κυ ρι ο ον αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων
ου ρα α νω ω ων αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι
οις υ ψι ι ι στοις σοι προ πει υ μνο ος τω ω
Θε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε
ε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ
τον πασαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι

πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πον δο

ξα αυ τη ε σται πα σιτοις ο σι ι οισ αυ τδ

Aνε στη Χρι στο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε

σμα ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην

αι νει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν

Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οισ αυ τδ

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως

αυ τδ

Aνα στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ

νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον

μο νον α να μα αρ τη τον

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

τδ αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω

συ υ νησ αυ τδ

Xρι στου την α να στα σιν προ σκυ νου ντες ου παυ ο

με θα αυ τος γαρ η μας ε σωσεν εκ των α νο μι ων η
μων ^{Νη} Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξαστην
α να στα σιν

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει τε
αυ τον εν ψαλτη ρι ω και κι θα α ρα

Τι αν τα πο δω ω σω μεντω Κυ ρι ι ω πε ρι
παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε
ος εν αν θρω ω ποις δια την κα τα φθα ρει

σαν φυ υ σιν ο λο γος σα ρξ ε γε νε το και ε σκη νω
σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ι στς ο ευ ερ γε ε

της προς τς αι χ μα λω τς ο ε λευ θε ρω της προς τους
εν σκο τει κα θη με ε νς ο η λι ος της δι

και ο συ υ νης ε πι τον σταυ ρον ο α πα
θης ε πι τον Α δην το φως ε πι τον θα να τον η ζω

η η α να στα σις δι α τους πε σο ον τας
προς ον βο η σω ω μεν ο θε ο ος η μων δο ο ξα

α σοι

Καὶ τῆς ἑορτῆς, Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ...

Στίχ. ζ'. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιούντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Στίχ. η'. Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβῶρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνῇ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ᾧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδῶς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Ἦχος πλ. Νη ς

ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

T^{Nη} α της Μα ρι ι ας δα α κρου υ υ υ υ υ α
ου μα την χει ει ει εν ται αι θε ερ μως ι
δου ου ου γαρ κα τη η ξι ω ω ται και δι δα σκοντων
α αγ γε ε ε λων και της ο ψε ε ωστησης ω ω ω
ω Ι η η σου αλλ ε τι προ σγει α φρο ο νει οι α
γυ νη η η α α σθε ε ε νης δι ο ο ο
και α πο ο ο πε ε ε εμ πε ε ε ε ται μη προσ
ψα αυ σαι αι σοι οι οι Χρι ι ι στε αλλ ο ο
μως κη η ρυξ πε ε μπε ε ε ται τοις σοι οις μα
θη η ταις οις ευ αγ γε ε ε ε λι α α ε φη
η σε την προς τον πα τρω ω ω ω ο ον κλη η η
ρον α νο ο δον α πα γ γε ε ε ελ λου ου ου σα
μεθ ης α ξι ι ω ω ω σον και αι αι αι αι αι
η η η η και αι η η μα ας της εμ φα α α
νει ει ει ει α α α ας Σου Δε ε ε σπο τα Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ εὐλογήμε ἐνη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθε ἐνε διὰ γὰρ τῆς ἐκ
σαρκωθε ἐν τῷ ὀαδησηχ μαλωτισαί ο Α
δαμὰ νὰ κεκληταί ἡ κατὰ ρα νενε ἐκρω
ταί ἡ Ἐὐα ἡλευθερωταί ὁ θάνατος τε
θάνατῶται καὶ ἡ μείσει ζωοποιήθη μὲν δι
ὁ ἀνυμνῶντες βωω μὲν εὐλογητοσ Χρι
στος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὕτως εὐδοκησας δο
οξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ἦχος Γα-φ

Δοξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς δοξα ἐν ὑψι
στοῖς Θεῶ καὶ ἐπιγῆσει ῥη ἡ νη ἐν ἀνθρώποις εὐδο
κι ἰα

Υμνου οὐ μὲν Σε εὐλογου μὲν Σε προσκυνοῦ

μεν Σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λε ευ ε που ρα νι ε Θε ε

ε Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ο ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι

ι ασ του κο ο σμου

Προ σ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στοεις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα α σου ει στον αι ω ω ω να

και ει στον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τὰ ξι ὠσον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τρυφουλα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ
το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν. Ἰ χ

Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α α α α γι

ι ος Ι σχυ ρο ος Α γι ος Α α θα να α τος ε λε ε η

η σο ο ο ον η η η μα α α ας

Ἦχος Γα φ

A να στα ασ εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα
 δι αρ ρη ξας τῶ α α δῶ ε λυ σασ το κα τα α κρι
 μα τῶ θα να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ιδων
 τῶ εχ θρω υ ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον
 τοις Α πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το
 κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε σ χες
 τη οι κῶ με ε νη μο νε πολυ ε λε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος π̣δ̣ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδ̣

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^βγ̣

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδ̣

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}ε̣

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς}β̣γ̣

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^νδ̣

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος π̣δ̣ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδ̣

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^βγ̣

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδ̣

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^εε̣

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^πρ̣

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδ̣

Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος ε̣ϛ̣ Δι ϑ

Στίχ. α΄. Μέγας Κύριος και αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ΄ 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ. (ξδ' 7)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. (ργ' 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου. (ηζ' 8,)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς πστ' (86).

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. (πστ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρει τω θα βω ρ με τα μο ρ φω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη

λϛ ϛ ι α

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (ποστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρειτωθα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη

λϛ ϛ ι α

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (ποστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρειτωθα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη

λϛ ϛ ι α

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ. (ποστ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρειτωθα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη

λϛ ϛ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θανάτος υ παρχων και καταδεξαμενος δι
 ατην ημετερανσωτηριαν σαρκωθη ναι
 εκ της αγιας θεοτοοκου και αιπαρ
 θεν8 Μαριιας ατρεπτωσανθρωπησας
 στανρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατωθανα
 τον πατηησας εις ων της αγιας Τρι
 ααδος συνδοξαζοομενος τω Πατρι και
 τω Αγιω Πνευματι σωσον ημασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Στίχ. α'. Τὰ ἔλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν
 καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πη'
 2)

Μετεμορφωθης εν τω ορει Χριστε ο Θεος
 δεξαστοις Μαθηταις σ8 την δοξανσ8 καθως η δυναντο
 λαμψον και ημιν τοις αμαρτωλοις το φως σ8 το α
 ι διον πρεσβειαις της Θεοτοοκου φωτοδο
 ταδοοξα σοι

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πῆ 6)

M ε τε μο ρ φ ω θ η ς ε ν τ ω ο ρ ε ι χ ρ ι σ τ ε ο θ ε ο ς
 δ ε ι ξ α σ τ ο ι ς Μ α θ η τ α ι ς σ ε τ η ν δ ο ξ α ν σ ε κ α θ ω ς η δ υ ν α ν τ ο
 λ α μ ψ ο ν κ α ι η μ ι ν τ ο ι ς α μ α ρ τ ω λ ο ι ς τ ο φ ω ς σ ε τ ο α
 ι δ ι ο ν π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς θ ε ο τ ο ο κ ε φ ω τ ο δ ο
 τ α δ ο ο ξ α α σ ο ι

Στίχ. γ'. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. (πῆ 12)

M ε τε μο ρ φ ω θ η ς ε ν τ ω ο ρ ε ι χ ρ ι σ τ ε ο θ ε ο ς
 δ ε ι ξ α σ τ ο ι ς Μ α θ η τ α ι ς σ ε τ η ν δ ο ξ α ν σ ε κ α θ ω ς η δ υ ν α ν τ ο
 λ α μ ψ ο ν κ α ι η μ ι ν τ ο ι ς α μ α ρ τ ω λ ο ι ς τ ο φ ω ς σ ε τ ο α
 ι δ ι ο ν π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς θ ε ο τ ο ο κ ε φ ω τ ο δ ο
 τ α δ ο ο ξ α α σ ο ι ο ι ο ι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ε υ τ ε π ρ ο σ κ υ ν η σ ω μ ε ν κ α ι π ρ ο σ π ε ε σ ω ω
 μ ε ν χ ρ ι σ τ ω ω ω ω σ ω σ ο ν η μ α α ς γ ι ε ε

Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον ταςσοι αλλη λυ λυ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Κα τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Με τε μο ρω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος
δει ξας τοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα θως η δυνατο
λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σε το α
ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κω φω το δο
τα δο ο ξα α σοι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πδζ Γα ρ

Α γι οἱ Ἀναγυροὶ καὶ αἰθαυματοὺρ
 γοὶ ἐπισκεεψασθε τὰς ἀσθενεῖας ἡ
 μῶν δωρεάν ἐλαβετέ δωρεάανδοο
 τε ἡμῖν

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

(Ψάλλεται ἀπὸ κζ' Ἰουλίου ἕως ιγ' Αὐγούστου
πλὴν τῆς α' καὶ ε' Αὐγούστου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος ρν Γα φ

Επιτὸ ὄρος μετεμορφώθη καὶ
 ὡς ἐχώρησεν οἱ Μαθηταὶ στήνδοξαν σὺ Χριστέ ο
 Θεὸς ἐθεάσαντο ἵνα ὀταν σε ἰδῶσι σταυ
 ρῶμενον τὸ μέγα πάθος νοήσωσιν ἐκείσιν
 τῷ δεκοσμῶ κηρυξῶσιν ὅτι σὺ Ὑπαρχεῖς ἀλη
 θῶς τὸ Πάτροστο ἀπαύγασμα ἀα

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος δι θ

Α ἀγιόοος ὁ ὁ Θεοοοος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

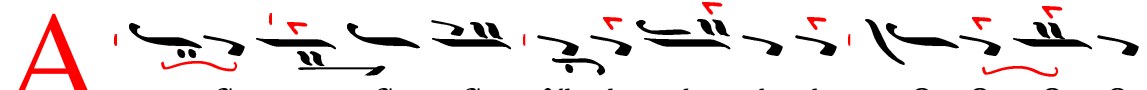
 α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A

 α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

 ος

A

 α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

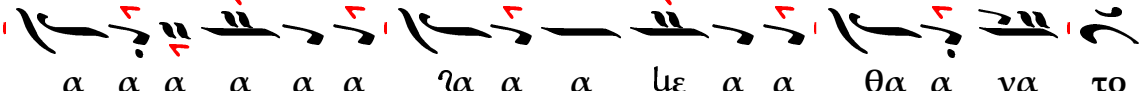
 ος

A

 α α α α α α γι ι ι α α γι

 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

 α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

 ο ο ο ο ο ο ος

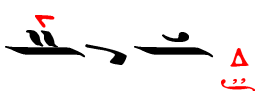

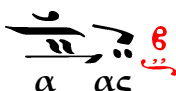
E

 ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ον

 η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

 α α α α να α α λε α θα να το ο ο

 ο ο ος
E ^{Δι} ^{Νη} ⁺
 ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο ο

 ο ο ο ο ο ον η η η μα α α α α α

 α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Ἡ' ἑβδομάδος (Α' Κορ. α' 10-17).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρῦς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

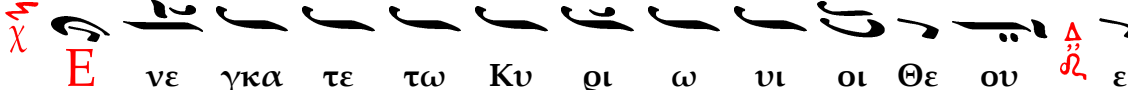
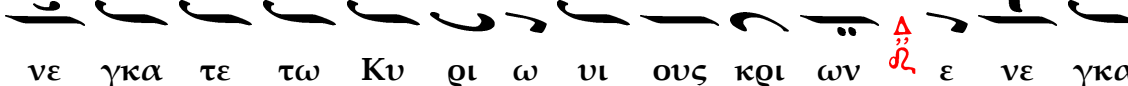
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοῦς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Γα ϕ

K ^ω ^Δ ^δ
 υ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τδ δω ω σει

 Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τδ ς εν ει

 ρη η νη

^χ **E** νε γκα τε τω Κυ ρι ω υι οι Θε ου ε

 νε γκα τε τω Κυ ρι ω υι ους κρι ων ε νε γκα

τε τω Κυ ρι ω δο ο ξαν και τιμην

Κυ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τσ δω ω σει

Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τσ εν ει

ρη η νη

Ενε γκα τε τω Κυ ρι ω δο ξαν ο νο μα τι

αυ του προσκυ νη σα τε τω Κυ ρι ω εν αυ λη

α γι ι α Αυ του

Κυ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τσ δω ω σει

Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τσ εν ει

ρη η η νη η η η

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῖ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει: Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χριστός; Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μὴ τις εἴπη ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν

σοφία λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος βαρὺς. (Ψαλμὸς 144).

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma\omega}$ Ζω $\overline{\alpha\gamma\omega}$ Σ

A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α $\overline{\alpha\gamma\omega}$ A λλη η
λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α $\overline{\alpha\gamma\omega}$ A ρα α α α
λληη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α $\overline{\alpha\gamma\omega}$
 $\overline{\alpha\gamma\omega}$ A γα θον το ε ξο μο λο γεισθαιτω Κυ ρι ω $\overline{\alpha\gamma\omega}$
και ψαλλειν το ο νο μα τι ι σου Υ ψι ι ι
στε $\overline{\alpha\gamma\omega}$

A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α $\overline{\alpha\gamma\omega}$ A λλη η
λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α $\overline{\alpha\gamma\omega}$ A ρα α α α
λληη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α $\overline{\alpha\gamma\omega}$
 $\overline{\alpha\gamma\omega}$ Του α να γγε λειν το πρω ι το ε λε ος σϑ και $\overline{\alpha\gamma\omega}$
την α λη θει αν σϑ κα τα νυ υ υ υ κτα $\overline{\alpha\gamma\omega}$

A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α $\overline{\alpha\gamma\omega}$ A λλη η
λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α $\overline{\alpha\gamma\omega}$ A ρα α α α
λληη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α α α α α $\overline{\alpha\gamma\omega}$

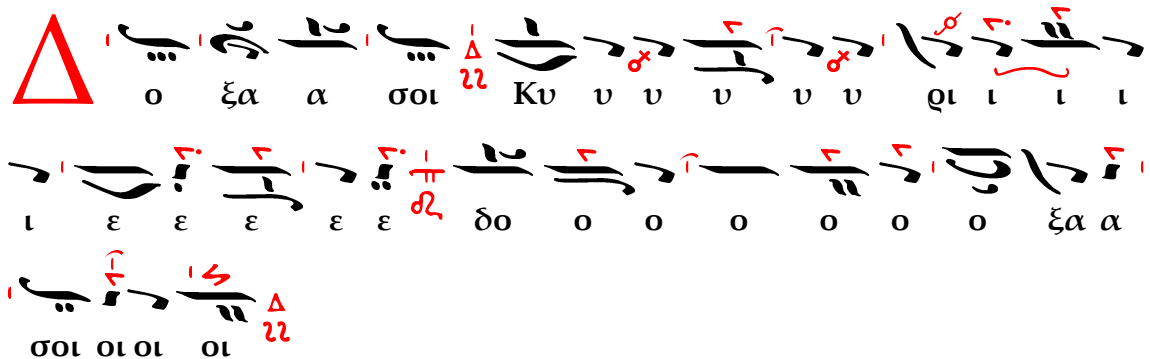
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ἡ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιδ' 14-22).

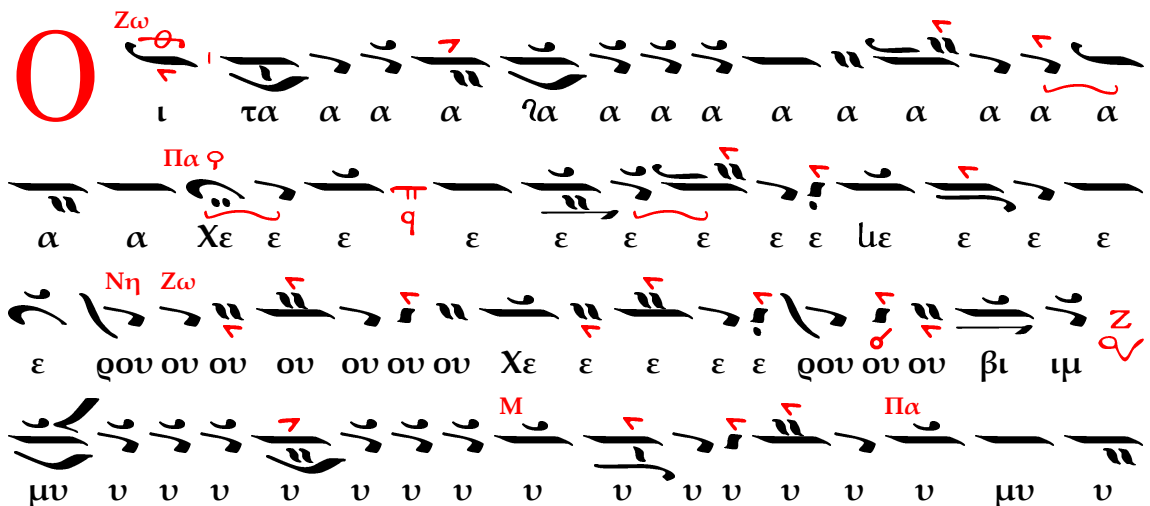
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγγνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὁψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτούς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδιῶν. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

Ἦχος ἰΐ Δι.ϛ

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ρϞ Ζω

ε ε ε ε θα α α α α α α α με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε ρι ι ι μνα

αν

Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ε α α α των

ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι

οι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι α γγε λι και αι αι αι

αι αι αι αις α ο ρα α α α α τω ω ως δο

ρυ φο ρου ου ου με νοον τα α ξε ε ε σι ιν αλ λη λου

ου ου ου ι α α α α α α α

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος Ζω

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε η σον

Π α ρ α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α α α σχϑ Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α α σχϑ Κυ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ι ε

Σ ο ι Κυ υ ρ ι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι σθ

Α γα πη η σω σε ε Κυ ρ ι ε ε ε η ι

ι σχυ υ υ υς μϑ Κυ ρ ι ος ςε ε ρε ω ω

μα α α α μϑ ϑ ϑ ϑ και κα τα φυ υ

γη η μϑ ϑ ϑ ϑ και αι ρυ υ υ υ υ υ

ση ης μϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

Ἄτερον σύντομον ,

A γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς
μϛ Κυ ρι ος ϛε ρε ω μα α α μϛ και κα τα
φυ υ γη η μϛ ϛ και αι ρυ υ ση ης μϛ ϛ
ϛ ϛ ϛ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον
Πνε ευ μα Τρι α दा ο μο ο ϛ σι ο ον
και α α χω ω ρι ι ϛον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι ι αν

αι νε ε σε ε ως

Κ αι με τα τῃ Πνευ μα το ος σθ

Ε ε χομεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο

ο ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ πλη η ρησ ο ρα νο ος και η γη τησ

δο ξησ σω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ρ ω σαν να α

α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοι οι οι οι

οις

A α α α α α μη η η η ην
A μη η η η η η η η η ην
Σ ε υ υ μνη ς ς μεν σε ε Ευ λο
 γς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς μεν Κυ ρι ε
 και δε ο με θα α σα ς ο Θε ε ο
 ος η η μω ω ω ω ν
 (χθ' Νοεμ. , α 74ζ' , I.A.)

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη,

Ἦχος ᾠδῆς Ζω

A ξι ον ε ςι ιν ω ως α α α λη η
 θω ω ω ως μα κα ρι ζειιν σε ε τη ην Θε
 ε ο ο το ο ο κο ο ο ο ον την α ει
 μα κα ρι ι ςο ο ον και Πα να α μω ω ω μη
 η το ο ον και Μη τε ε ρα α τς ς Θε ε
 ς ς ς η η η η η η μω ω ω ω ν
 την τι μι ω ω τε ε ραν τω ων Χε ρς ς
 βι ι ι ι μι και αι εν δο ξο ο τε ε ε

ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ως τω ων
 Σε ε ε ρα α α α α φι ι ι ι ιμ
 την α α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ω ως
 Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε κθ
 ς ς σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο
 κο ο ο ο ον σε ε ε με γα α λυ υ
 υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε εν

(γ' Νοεμ. , α' 45' , I.A.)

Ἄξιον ἔστιν, διασκευασθὲν ἐκ τοῦ συνειθισμένου ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ζω

A ξι ον ε σιν ως α α λη η η θω
 ω ως μα α α κα α ρι ζει ει ειιν σε την Θε
 ε ο το ο ο κον την α ει μα κα α α
 ρι στο ο ον και Πα να μω ω μη η η
 το ο ον και αι αι μη τε ε ε ρα τθ Θε
 ς ς η η η μω ω ων τη η ην τι μι

ι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρϑ ϑ ϑ βι ι
 μι και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε ρα αν α
 συγ κρι ι ι τως των Σε ε ρα α α φι
 ι μι τη η ην α δι ι α φθο ο ο ρω ως
 Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε κϑ ϑ ϑ ϑ σαν
 την ο ον τως Θε ε ε ο το ο ο κον σε με
 γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(ιη' Νοεμ. ,βα' - ιγ' Ιαν. ,ββ', Ι.Α.)

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος ρϑ' Ζω

A ξι ι ον ε ε ϑι ιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως μα α κα α ρι ι ι ι ζει ει ει
 ειν σε ε ε ε τη ηην Θε ο ο το ο ο κο
 ον τη ην α α ει μα α κα α α α ρι ι ι
 στο ο ον και αι πα να α μω ω ω ω μη η η
 η το ο ο ο ον και αι μη η τε ε ε ε ρα

α α α τϝ ϝ ϝ ϝ Θε ε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 η μω ων τη ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε
 ρα α αν τω ω ων Χε ρϝ ϝ βι ι ι ι ι μι
 και ε εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α συ
 υ γκρι ι ι ι τω ω ω ως τω ω ω ων Σε
 ρα φι μι την α α δι α α φθο ο ο ρως Θε
 ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε ε
 κϝ ϝ ϝ ϝ σαν την ο ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο ο το ο ο ο ο ο ο ο κο ον σε ε
 ε ε ε ε ε με ε ε ε γα α α λυ υ υ
 υ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ἐ Αὐγ. , βθ´ , ἐξηγήθη ζ Δεκ. , βιγ´ . ΙΑ.

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος ρω̣ Ζω̣

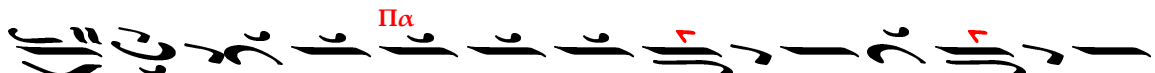
A Ζω̣
 Α ξι ον ε στι ιν ω ω ως α λη η η
 θω ω ως μα κρι ι ζει ειν σε ε την Θε ο
 το ο ο κο ον την α ει μα κα α ρι ι στο ον

και αι πα να μω ω μη η η το ο ον και μη τε
 ε ε ε ρα α του ου Θε ου ου η η μωων
 την τι μι ω τε ε ραν των Χε ε ε ρου ου
 βι ι μι και εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα αν α συγ
 κρι ι ι τω ως τω ω ω ω ν Σε ε ρα α φι μι
 τη ην α α δι α α φθο ο ο ο ο ρω ως Θε
 ον Λο ο ο γο ο ο ον τε ε κου ου ου σα α αν την
 ον τως Θε ο ο το ο ο κο ον σε ε με ε γα λυ
 υ νο ο ο ο με ε ε ι ε ε εν

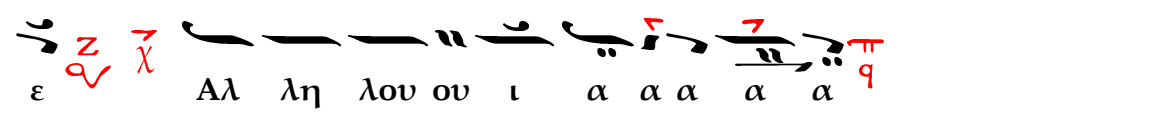
Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Ζω

A^{Ζω} ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
M ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

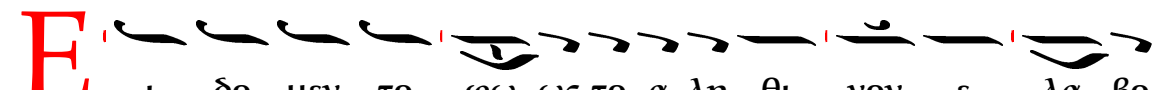

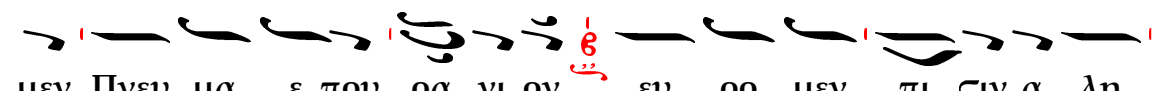
 Πα
 λιε λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε ε λιε ρα α α α

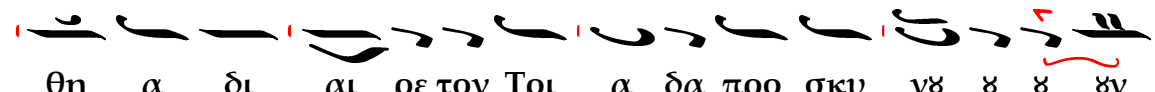
 λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα α λιε ρα ε λιε ρα ρα α λιε

 ε Αλ λη λου ου ι α α α α

Ἦχος Δι-Θ

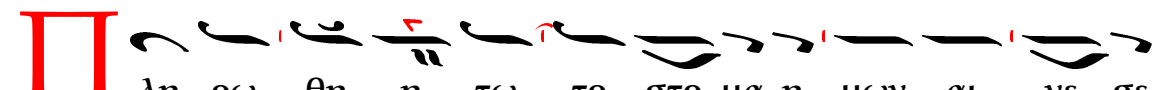
Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

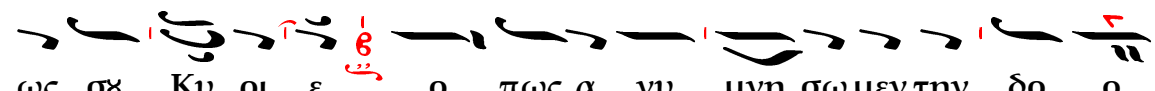
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη η εν

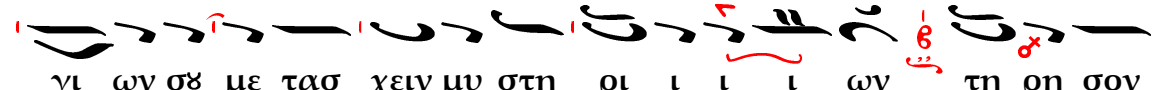
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

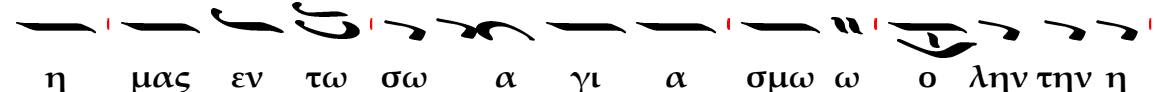
Ἦχος Δι-Θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν ος

 Α λλη λη ι α Α λλη λη ι α Α λλη

λϑ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϑ νυν και ε ως τϑ

αι ω ω νο ο ος